

закономірності її становлення та окремо розглядають функціонування органів влади. Вивчення питань реалізації корпоративної культури як чинника результативності функціонування суб'єктів державного управління та місцевого самоврядування в сучасних умовах глобалізації світового господарства знаходиться лише на початковій стадії. [1]

Під корпоративною культурою державного органу розуміється унікальна система цінностей та переконань у державному органі, що безумовно підтримується всіма працівниками цього органу і пов'язана з кінцевою метою його діяльності, обумовлює поведінку всіх його працівників, способи прийняття рішень, шляхи об'єднання колективу та окремих працівників для досягнення поставлених перед ним цілей і завдань.

До основних складових корпоративної культури, які властиві державному органу, можна віднести: цінності державної служби; правила етичної поведінки, дрес-код; прийняту систему лідерства; стиль управління; методи запобігання виникненню та вирішення конфліктів; систему комунікації та взаємовідносини у колективі; усвідомлення себе і свого місця у державному органі; вимоги до рівня професійної компетентності, визначені у профілях професійної компетентності посад державної служби; особисті якості персоналу (звички та схильності, потреби, інтереси, моральні цінності, темперамент тощо); форми поведінки персоналу, що постійно відтворюються (ритуали, традиції, звичаї тощо); систему мотивації; розвиток і самореалізацію працівників державного органу.

Формування у державному органі корпоративної культури переважно пов'язане із специфікою службової діяльності його працівників, сферою, в якій функціонує державний орган, соціальними, політичними та економічними чинниками державного управління.

Формування позитивної корпоративної культури стає в сучасних умовах глобальним стратегічним ресурсом суб'єктів державного управління та місцевого самоврядування. Цей потужний інструмент доцільно використовувати на користь органів влади. Одним із шляхів формування позитивної корпоративної культури суб'єктів державного управління та місцевого самоврядування є забезпечення визначеності дій при виконанні типових операцій за рахунок упровадження порядку надання державних управлінських послуг та інших процедур.

Отже, корпоративна культура є рушійною силою розвитку суб'єктів державного управління та місцевого самоврядування, найхарактернішою ознакою соціально орієнтованого державного управління. Вона не

розвивається сама по собі, а вимагає певних управлінських заходів: керівництво має підтримувати її позитивні прояви, запобігати можливим негативним наслідкам, що сприятиме посиленню вектора результативності функціонування органів державної влади.

Література:

1. Бабич О. Корпоративна культура як чинник підвищення ефективності державного управління // Актуальні проблеми державного управління : Збірник наукових праць Одеського регіонального інституту державного управління Вип. 1 (17) . – Одеса : ОРІДУНАДУ. 2004. – с. – 154.

Олена ГАВЛІЧ

слухачка магістратури за спеціальністю

«Державна служба»

(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри менеджменту

та публічного управління Августин Р.Р.)

ОРГАНІЗАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Сучасну цивілізовану демократичну державу неможливо уявити собі без повноцінної та дієвої системи місцевого самоврядування. Адже якою б досконалою не була державна влада у центрі, вона ніколи не стане життєздатною та ефективною, якщо не буде здійснюватися самоврядування на місцях. Світовий досвід підказує: чим більш розвиненими є держава та громадянське суспільство, тим більшими є децентралізація держави, роль та значення місцевого самоврядування.

Місцеве самоврядування є інститутом, що притаманний країнам зрілої демократії. Україна, вставши на шлях демократичного розвитку, і прагнучи до подальшої інтеграції у Європейські і світове співтовариство, прийняла світові і Європейські стандарти місцевого самоврядування, закріплені Всесвітньою декларацією місцевого самоврядування 1985р., Європейською хартією місцевого самоврядування 1985р., Європейською декларацією прав міст 1992р.

Відповідно до Конституції України визнається і гарантується місцеве самоврядування. Місцеве самоврядування в Україні - це гарантоване державою право та реальна здатність територіальної громади - жителів села чи добровільного об'єднання у сільську громаду жителів кількох сіл, селища, міста - самостійно або під відповідальність

органів та посадових осіб місцевого самоврядування вирішувати питання місцевого значення в межах Конституції і законів України.

Місцеве самоврядування здійснюється територіальними громадами сіл, селищ, міст як безпосередньо, так і через сільські, селищні, міські ради та їх виконавчі органи, а також через районні та обласні ради, які представляють спільні інтереси територіальних громад сіл, селищ, міст. Даний вид самоврядування є одним з найважливіших інститутів сучасного суспільства. Сьогодні воно є одночасно формою самоорганізації громадян і в цій якості - складовою частиною громадянського суспільства, рівнем публічної влади (інструментом демократичної участі громадян в управлінні загальними справами) і елементом ринкової економічної системи (заповнюючи прогалини ринку в частині надання послуг мешканцям і координації господарської діяльності).

Місцеве самоврядування в Україні здійснюється на принципах народовладдя законності, гласності, колегіальності, поєднання місцевих та державних інтересів, виборності правової, організаційної та матеріально-фінансової самостійності в межах повноважень, визначених цим та іншими законами, підзвітності та відповідальності перед територіальними громадами їх органів та посадових осіб, державної підтримки та гарантії місцевого самоврядування, судового захисту прав місцевого самоврядування.

Засади організації та діяльності правового статусу і відповідальності органів та посадових осіб місцевого самоврядування, умови реалізації громадянами України права на службу в органах місцевого самоврядування, гарантії їх соціального захисту, здійснення механізму обрання, затвердження і призначення на посади в органи місцевого самоврядування визначаються Законами України «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про службу в органах місцевого самоврядування» та «Про вибори депутатів місцевих рад та сільських селищних міських голів».

Конституційно-правовою необхідністю в українській державі має стати реалізація Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 1 квітня 2014 р. № 333-р. У зазначеному документі чітко визначені принципи реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади, серед яких: верховенства права; відкритості, прозорості та громадської участі; повсюдності місцевого самоврядування; субсидіарності; доступності

публічних послуг; підзвітності та підконтрольності органів і посадових осіб місцевого самоврядування територіальній громаді; підконтрольності органів місцевого самоврядування органам виконавчої влади у питаннях дотримання Конституції та законів України; правової, організаційної та фінансової спроможності місцевого самоврядування; державної підтримки місцевого самоврядування; партнерства між державою та місцевим самоврядуванням; сталого розвитку територій.

Досліджуючи механізм організації діяльності органів місцевого самоврядування в українській державі, варто акцентувати увагу на особливостях їх діяльності, яка базується на загальних принципах інституту місцевого самоврядування в Україні, специфічних, таких як, принципи належного врядування, принципи історичної обумовленості ідей та норм, покладених в основу організації діяльності кожної спільноти громадян.

Наукове значення одержаних результатів зумовлене поставленими метою та сукупністю завдань дослідження. Автором в подальших дослідженнях комплексно і системно будуть проаналізовані теоретичні та практичні аспекти розвитку діяльності місцевого самоврядування на сучасному етапі та запропоновані шляхи вдосконалення цих систем.

Олександр НИЖЕЛЬСЬКИЙ

слухач магістратури за спеціальністю
«Державна служба»

(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри менеджменту
та публічного управління Бутов А.М.

ПОСИЛЕННЯ РОЛІ ОРГАНІВ САМООРГАНІЗАЦІЇ НАСЕЛЕННЯ В СИСТЕМІ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Органи самоорганізації населення є важливим елементом системи місцевого самоврядування.

Чинним законодавством визначено, що органи самоорганізації населення – це:

- представницькі органи, що створюються жителями, які на законних підставах проживають на території села, селища, міста або їх частин, для вирішення завдань, передбачених Законом України «Про органи самоорганізації населення» (стаття 2);
- одні з форм участі членів територіальних громад сіл, селищ, міст, районів у містах у вирішенні окремих питань місцевого значення (стаття